

vahy vůbec u zastupitelského (voleného) orgánu na obecního zaměstnance mohou být přesunuty (§ 57 ob. zřiz. ve spojení s § 9 zák. č. 443/19).

St-1 však ani během řízení netvrdil, ani ve stížnosti netvrdí, že evidence splatnosti anuit z ob. zápůjček byla na Josefa P. usnesením ob. zastupitelstva přenesena a nelze proto uznati ani za podstatnou vadu řízení, že žal. úřad neprovedl šetření o tom, zdali nějakými jinými akty než usnesením ob. zastupitelstva, jež by podle toho, co bylo svrchu řečeno, nemohly míti zamýšleného právního účinku, bylo prohlášeno, že odpovědnost po zákonu starostu postihující přechází na jmenovaného ob. zaměstnance. Že pak st-1 nemohl se povinností plynoucími z jeho veř. funkce zhostiti delegací na osobu jinou ani podle analogie o. z. o., plyne již z toho, že na funkce povahy veřejnoprávní není možno předpisů právo soukromého o smlouvě zmocňovací vůbec použiti.

Ježto tedy žádná z námitek st-lem vznesených není podstatna, slušelo stížnost jeho zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6510.

Samospráva obecní: Není přípustno, aby politický úřad podle § 102 obec. zřiz. sistroval usnesení obecního zastupitelstva jen proto, že dřívější usnesení téhož obsahu bylo pravoplatným způsobem sistrováno.

(Nález ze dne 27. dubna 1927 č. 8743).

Věc: Městská obec P. proti ministerstvu vnitra o zastavení usnesení obecního zastupitelstva.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Opatřením z 20. srpna 1921 zastavila osp v P. podle § 102 ob. zř. usnesení ob. zastupitelstva v P. ze 6. dubna 1921, aby kostelíček Panny Marie za Mostem byl propůjčen k účelům bohoslužebným církvi československé, poněvadž usnesením tím ob. zastupitelstvo vystoupilo z mezí své působnosti. Odvolání z tohoto opatření podané bylo v instančním pořadu zamítnuto. Stížnost k nss podaná městskou obcí P. byla nálezem Boh. 4369/25 adm. zamítnuta jako bezdůvodná.

Ve schůzi konané dne 28. února 1924 usneslo se obecní zastupitelstvo opětně většinou hlasů, aby kostelík Panny Marie za mostem byl propůjčen církvi čsl. K dozorčí stížnosti podané Hugonem K. a soudr. zastavila osp v P. výnosem z 9. července 1924 usnesení to z dozorčí moci na základě § 102 ob. zř. z toho důvodu, že ob. zastupitelstvo vzhledem na výpočet působnosti jeho §§ 30—34 ob. zř. vystoupilo z mezí své působnosti. Současně ve smyslu § 102 odst. 2 ob. zř. zakázala osp výkon onoho usnesení. Odvolání ob. zastupitelstva bylo v instančním pořadu správním zamítnuto, v poslední stolici nař. výnosem z těchto důvodů: »Výnosem z 20. srpna 1921 vvslovila osp, že zastupitelstvo usnesením ze 6. dubna 1921 o propůjčení kostelíčka Panny Marie za mostem k náboženským úkonům církve čsl. překročilo meze své působnosti

a výkon usnesení tohoto ve smyslu § 102 česk. obec. zř. zastavila. Jelikož z výměru toho nebylo v zákonné lhůtě stranou k tomu legitimovanou podáno opravného prostředku, nabyl proti obci právní moci. Ob. zastupitelstvo, usnásějíc se znovu o věci již pravoplatně rozhodnuté, překročilo tím zákonný obor své působnosti a byla proto inhibice uvedeného usnesení v § 102 obec. zřiz. odůvodněna.«

O stížnosti uvažoval nss takto: — —

Žal. úřad vychází z právního názoru, že není přípustno, aby obec usnesla se na určité záležitosti, když politický úřad dříve ve smyslu § 102 obec. zřiz. česk. provedení usnesení stejného obsahu zakázal.

Nss tento náhled nesdílí.

Podle § 102 obec. zřiz. česk. může politický úřad zakázati, aby usnesení ob. zastupitelstva, jež shledal závadným, se vykonávalo; vztahuje se tedy právo sistační ve smyslu tohoto zák. ustanovení vždy jen na určité usnesení ob. zastupitelstva. Vyslovil-li tedy žal. úřad sistační usnesení ob. zastupitelstva, má to ten účinek, že dotyčné usnesení nemůže býti vykonáno. Takováto sistační se však nemůže podle podstaty věci týkati usnesení, která dosud vydána nejsou. Učiní-li ob. zastupitelstvo snad později opět usnesení stejného obsahu, jaký mělo usnesení již dříve sistačované, mohl by ovšem polit. úřad, jsou-li dány předpoklady § 102 ob. zř. provedení tohoto území zakázati, neodpovídá však zákonu, zakáže-li provedení tohoto usnesení j e n p r o t o, že nějaké dřívější usnesení stejného obsahu bylo pravoplatným výrokem polit. úřadu sistačované.

Žal. úřad vycházel však v daném případě z opačného názoru a zamítl odvolání st-lky bránící se proti zastavení usnesení z 28. února 1924, poukazuje k tomu, že bylo usnesení ob. zastupitelstva ze 6. dubna 1921 stejného obsahu pravoplatně sistačované. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

č. 6511.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: Ani na základě § 7 zák. č. 58/1924 nejsou od dávky osvobozeny převody stav. parcel uskutečněné roku 1924.

(Nález ze dne 28. dubna 1927 č. 8754).

V ě c: Ing. Jaroslav P. a Stavební a bytové družstvo čls. Svazu státních kancelářských úředníků v B. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Stížnost družstva se odmítá jako nepřipustná. Stížnost ing. Jaroslava P. se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-li inž. Jaroslav P. byla plat. rozkazem zem. inspektorátu pro zem. dávky v Praze z 29. října 1924 z převodu parcely č. . . zahrada v B., zcizené smlouvou trhovou z 28. dubna 1924 sěžujícímu si družstvu, předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti v částce 18.212 Kč 53 h. Odvolání st-le vytýkající, že zmíněný převod ve smyslu § 1 č. 4 zák. č. 209/20 dávce nepodléhá, bylo sborem hl. m. Prahy pro vyřizování stížností zamítnuto. Další odvolání zamítl žal. úřad